

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань інтеграції України до Європейського Союзу

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-34-42, факс: 255-33-13, e-mail: comeuroint@v.rada.gov.ua

ВИСНОВОК

щодо проєкту Закону України

«Про внесення змін до статті 2 Закону України «Про публічні закупівлі» щодо захисту прав побутових споживачів природного газу»

(реєстр. 4639 від 25.01.2021, н.д. О.Кулініч та інш.)

1. Загальна характеристика законопроекту.

Законопроектом пропонується шляхом внесенням змін до статті 2 Закону України «Про публічні закупівлі» поширити процедури публічних закупівель із проведенням електронних аукціонів відповідно до цього Закону на суб'єктів господарювання сфери забезпечення транспортування, розподілу, зберігання (закачування, відбору) та постачання природного газу на користь третіх осіб (замовників), видобутку природного газу та надання послуг установки LNG.

2. Належність законопроекту за предметом правового регулювання до сфери дії права Європейського Союзу.

Законопроект за предметом правового регулювання охоплюється положеннями Глави 8 «Державні закупівлі» та Глави 10 «Конкуренція» Розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» та Додатку XXI Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію).

3. Відповідність законопроекту праву ЄС.

Правовідносини щодо визначення сфери здійснення державних закупівель, а також виключень із сфери державних закупівель, відповідно до Угоди про асоціацію, регулюються Директивою 2004/18/ЄС та Директивою 2004/17/ЄС.

Разом з тим у 2014 році ЄС ухвалено нові директиви, а саме: Директиву 2014/24/ЄС від 26 лютого 2014 р. про державні закупівлі, якою скасовується Директива 2004/18/ЄС, і Директиву 2014/25/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. щодо здійснення закупівлі організаціями, що працюють у водному, енергетичному, транспортному та поштовому секторах, якою скасовується Директива 2004/17/ЄС. Крім того, ЄС ухвалено Директиву 2014/23/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. про присудження концесійних договорів та Директиву 2014/55/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 р. про електронні інвойси у сфері державних закупівель.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. № 175-р було прийнято Стратегію реформування системи публічних закупівель (“дорожню карту”). Метою Стратегії є створення сучасної і дієвої системи публічних

закупівель, спрямованої на створення конкурентного середовища та подальший розвиток добросовісної конкуренції у сфері закупівель в Україні, а також забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України у сфері публічних закупівель шляхом послідовної адаптації законодавства України до стандартів ЄС протягом 2015 — 2022 років. У процесі адаптації законодавства України до законодавства ЄС планується враховувати термінологію, процедури та інші норми нових Директив ЄС у сфері публічних закупівель.

Статтею 4 Директиви 2014/25/ЄС визначено, що для потреб цієї Директиви організації-замовники – це організації, які є:

(а) державними замовниками або державними підприємствами та які здійснюють діяльність з газо- та теплопостачання, електропостачання, водопостачання, послуги з перевезення, поштові послуги, видобування нафти й газу та розвідку, вугілля чи інших видів твердого палива або їх видобування.

(б) *якщо не є державними замовниками або державними підприємствами, здійснюють, окрім інших своїх видів діяльності, один або кілька видів діяльності з газо- та теплопостачання, електропостачання, водопостачання, послуги з перевезення, поштові послуги, видобування нафти й газу та розвідку, вугілля чи інших видів твердого палива або їх видобування, та функціонують на основі спеціальних або ексклюзивних прав, наданих компетентним органом держави-члена.*

Для потреб цієї Статті «спеціальні або ексклюзивні права» означають права, надані компетентним органом держави-члена за допомогою будь-якого законодавчого, нормативного або адміністративного положення, яке має на меті обмежити кількість організацій, що можуть здійснювати види діяльності з газо- та теплопостачання, електропостачання, водопостачання, послуги з перевезення, поштові послуги, видобування нафти й газу та розвідку, вугілля чи інших видів твердого палива або їх видобування, і яке істотно впливає на спроможність інших організацій здійснювати такий вид діяльності.

Статтями 7 та 14 Директиви 2014/25/ЄС передбачено, що вона також застосовується у відношенні видів діяльності, що стосуються використання географічного району для потреб видобування нафти або газу та проведення розвідки на вугілля чи інші види твердого палива або їх видобування.

Відповідно до частини 1 статті 8 зазначеної Директиви для послуг з газо- та теплопостачання ця Директива застосовується у випадку постачання газу або тепла до таких мереж, а також у випадку якщо здійснюється надання або експлуатація стаціонарних мереж, призначених для надання послуг населенню, у зв'язку з виробництвом, передачею або розподілом газу або тепла.

Отже, віднесення до категорії замовників (у розумінні Закону України «Про публічні закупівлі») підприємств, яким органом державної влади, у межах наданих повноважень, надано права з забезпечення транспортування, розподілу, зберігання (закачування, відбору) та постачання природного газу на користь третіх осіб (замовників), видобутку природного газу та надання послуг установки LNG не суперечить міжнародно-правовим зобов'язанням в сфері європейської інтеграції.

Водночас частиною 2 статті 8 передбачено, що постачання організацією-замовником, що не є державним замовником, газу або тепла до стаціонарних

мереж, за допомогою яких надаються послуги населенню, не вважається релевантним видом діяльності у значенні частини 1, якщо виконуються усі з нижченаведених умов:

(а) виробництво газу або тепла організацією-замовником є неминучим наслідком здійснення іншого виду діяльності, який не входить до тих, що зазначені у частині 1 цієї Статті та у Статтях 9-11;

(б) постачання до комунальної мережі здійснюється лише для потреб економного використання такого виробництва і на нього припадає не більше 20% середнього обороту організації-замовника за три останніх роки, включаючи поточний.

Таким чином на підприємства, що виробляють газ або тепло як побічний продукт господарської діяльності з газо- та теплопостачання, електропостачання, водопостачання, послуги з перевезення, поштових послуг, видобування нафти й газу та розвідку, вугілля чи інших видів твердого палива або їх видобування не повинні поширюватись вимоги законодавства в сфері державних закупівель, якщо постачання до комунальної мережі здійснюється лише для потреб економного використання такого виробництва і на нього припадає не більше 20% середнього обороту організації-замовника за три останніх роки, включаючи поточний.

Положення законопроекту не суперечать цілям Угоди про асоціацію, водночас потребують доопрацювання з метою повного врахування статті 8 «Газо- та теплопостачання» Директиви 2014/25/ЄС «Щодо здійснення закупівель організаціями, що працюють у водогосподарському, енергетичному, транспортному секторах та секторі поштових послуг, яка скасовує Директиву 2004/17/ЄС».

ЕАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Климпуш-Цинцадзе Іванна Орестівна
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000EED52E007FC38E00
Дійсний до: 20.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 04-20/10-2021/326095 від 22.10.2021

682131